

vægt på humanistiske perspektiver. Denne bog anvender sådanne synspunkter på de europæiske udvandreres bosættelse i Den nye Verden (Nordamerika, Australien og New Zealand) i en samling emnestudier over den europæiske kulturbaggrunds betydning for udformningen af dem.

Indvandrerne medbragte forestillinger var betinget af deres holdninger, værdibegreber og information. De var stort set socialt konservative, flygtede i protest mod industrialismen og havde en romantisk forventning om Den nye Verden som et Arkadien (stimuleret af propaganda-kampagner). Men udvandringsperioden falder også sammen med en magtfuld rationalisme i Europa, der så kolonisationen som en fuldendelse af menneskets overlegne herredømme på Jorden. Forestillingen om Utopia havde dog farve efter udvandrerne minoritetsgrupper (etniske, religiøse, social-politiske), og bogen har en god karakteristisk af disse grupper og deres kolonisationer.

Det er ikke en egentlig historisk geografi, men et forsøg på at tolke nogle af de store geografiske ændringer i det 18. og 19. årh. ud fra en humanistisk synsvinkel.

Ruth Helkier Jensen

Hope, G.S., Peterson, J.A., Radok, U., and Allison, J.: *The Equatorial Glaciers of New Guinea*.

Results of the 1971-73 Australian Universities' Expeditions to Irian Jaya: Survey, Glaciology, Meteorology and Palaeoenvironments. A.a. Balkema. Rotterdam 1976. 244 pp, ill., 3 maps, Hfl. 39,50. Jaya-bjergene (tidl. Carstensz-kæden) er høje nok til at bære en iskappe på omtrent 8 km² — Mt. Jaya er 4884 m højt — trods beliggenheden nær Ækvator. Et par vellykkede australske ekspeditioner har gjort området til genstand for undersøgelser spændende fra glaciologi over biologi til human økologi.

Resultaterne omfatter bl.a. et rids af de komplicerede ændringer i isdækket over de sidste 30.000 år, undersøgelser af den »varme« is' bevægelser og på biologisk side den kraftige specialisering som kendetegner livet i de store højder. Forbavsende nok har mennesket opholdt sig nær isfelterne længe. Spor efter tilstedeværelse i 5500 år er konstateret.

Det er umuligt at læse denne meget konkrete rapport uden at blive optaget af de problemer, som nærmere forskning i de tropisk-montane områder kan bidrage

til at løse. Bogen løser smukt sin opgave: at give en samlet, nøgtern og alligevel letlæst introduktion til ekspeditionens mål og resultater. Det er udmærket gjort.

Sofus Christiansen

Kalpagé, F.S.C.P. *Tropical Soils*.

Classification, Fertility and Management. Macmillan London 1976. 283 s., 65 tab., 7 fig., 8 kort, 24 cm. 12 pund.

Dette er en jordbundslære skrevet efter væsentlige andre principper end de almindelige. Den omfatter kun tropiske jordbundstyper, men herunder findes ikke blot lateritiske rødjorde, men også både terra rossa, sortjord og podzolljorde. Efter en kort gennemgang af disse typers fysiske og kemiske egenskaber, der både er udtømmende og klar følger nogle kapitler om anvendelsen af disse typer og deres fertilitet. De fleste tropiske jorde er i starten ret frugtbare, men de udpines let for næringsstoffer og det tager ret lang tid inden nye sådanne gendannes ved den naturlige kemiske forvitring.

Kaj Hansen

F. Friedensburg og G. Dorstewitz: *Die Bergwirtschaft der Erde*.

7. Auflage, neubearbeitet von Günter Dorstewitz. Ferd. Enke Verlag, Stuttgart 1976. 656 s., 54 kort, ca. 300 tab., 24 cm. DM 168,00.

Da professor Ferdinand Friedensburg i 1938 udgav »Die Bergwirtschaft der Erde« fik geografien en særdeles fortrinlig håndbog i hænde. Senere udgaver betød en videre udbygning og en ajourføring af dens indhold. Efter Friedensburgs død har nu professor Günter Dorstewitz påtaget sig hvervet med at fortsætte arbejdet med bogen. I sin 7. udgave har denne været genstand for nogle forandringer og fremfor alt for en ajourføring af stoffet. Dette er ordnet alfabetisk efter lande, hvilket letter oversigten. Behandlingen er dybtgående og ledsages af tabeller og kort. Under Danmark omtales således granit, brunkul, tørv, olie, gas, salt, myremalm, ja sågar rav, hertil for Grønland kul, bly, zink, kryolit, uran, pyrit, jernmalm, molybdæn m.m.

Værket har allerede længe haft sin faste plads i den geografiske håndbogslitteratur. Den nye udgave må findes tilgængelig for enhver kulturgeograf, ikke mindst i betragtning af den betydning, energikilder og råstoffer har fået for planlægning og for den politiske og økonomiske debat.

Aage Aagesen

Paul E. Lydolph: *Geography of the USSR*.

Third Edition. John Wiley and Sons Ltd. New York 1977. 495 s., 164 kort, diagr. og fotos. 24 cm. 12,70 Pund.

Forfatteren til denne bog er professor ved University of Wisconsin, og bogen har oprindeligt været tænkt som lærebog. Dens 3. udgave har imidlertid fået et sådant omfang og medtager en sådan stofmængde, at den mere får karakter af en håndbog. Samtidig har han brudt med det traditionelle princip at inddelte Sovjetunionen i politiske regioner og foretager i stedet en opdeling i 19 økonomiske regioner, der flere steder går på tværs af det tilvante, men som bl.a. af hensyn til statistik må følge administrative grænser. Bogen er et hæderligt forsøg på at give en objektiv og dybtgående, geografisk analyse af Sovjetlandet. Forsøget må betragtes som vellykket, selv om man måske kan rette indvendinger mod hans 19 regioner. Der er gjort et stort arbejde for at ajourføre stoffet, og bogen vil med fordel kunne anvendes af enhver, der arbejder med eller søger oplysning om Sovjetunionen.

Aage Aagesen

J.R. Mather: *Climatology. Fundamentals and Applications*.

Mc Graw-Hill Book Co, Düsseldorf 1974, 412 s., talr. fig. og tab. 23 cm. DM 40,20. Allerede titlen antyder at sigtet med denne bog adskiller sig fra de normalt anvendte lærebøger i klimatologi. Af bogens 11 afsnit er da også kun de 4 første benyttet til gennemgang af de klimatologiske hovedelementer, mens de resterende afsnit er forbeholdt den praktiske anvendelse af klimatologi. Denne opdeling levner ikke plads for en traditionel klimatologi på regionsbasis men de forskellige klimatyper inddrages i de enkelte afsnit f.eks. i samspillet mellem klima og landbrug. Illustrationsmaterialet er kun i ringe grad originalt, men dette opvejes helt af en original præsentationsform for bogen som helhed.

Gennem påpegning af en lang række sammenhænge mellem klima og emner spændende fra vandressourcer til arkitektur, bidrager bogen til en væsentlig styrelse af den anvendte klimatologi. Sammenholdt med et let tilgængeligt sprog, har man opnået en yderst læseværdig bog, der må kunne medvirke til, at klimatologi ikke alene er forbeholdt fagfolk.

Henrik Søgaard